

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА
Кафедра режисури

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітнього ступеня «Магістр»

**ТВОРЧИСТЬ ОСКАРА КОКОШКИ ЯК ДРАМАТУРГА, РЕЖИСЕРА ТА
СЦЕНОГРАФА У КОНТЕКСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ТЕАТРУ ХХ СТ.**

Виконав:

Студент магістратури
галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
спеціальність 026 «Сценічне мистецтво»
Оноприйко Юрій Олексійович

Науковий керівник:

старший викладач,
заслужений працівник культури України
Космін Леонід Георгійович

Наукові рецензенти:

- 1) старший викладач кафедри
майстерності актора Харківської
державної академії культури,
кандидат мистецтвознавства
Мізяк Віталій Дмитрович;
- 2) доцент Сумського державного
педагогічного університету ім. А.С.
Макаренка, доктор мистецтвознавства
Панасюк Валерій Юрійович

Допущено до захисту
Зав.кафедри _____ /С.І. Гордєєв/
«17» січня 2020 р.

Харків
2020

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	9
1.1. Аналіз джерельної бази дослідження.....	9
1.2. Методи дослідження	13
1.3. Аналіз основних понять та термінів.....	17
Висновки до розділу 1	23
РОЗДІЛ 2. ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ О. КОКОШКИ У	
ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ТЕАТРИ ХХ СТ.	25
2.1. Історико-культурні передумови синтезу мистецтв у драматургії О. Кокошки.....	26
2.2. О. Кокошка як представник експресіонізму у європейському театрі	32
2.3. Внесок О. Кокошки у театральний процес у Європі ХХ ст.	36
Висновки до розділу 2	49
РОЗДІЛ 3. АНАЛІЗ ТВОРЧОСТІ О. КОКОШКИ ТА ЙОГО ВПЛИВУ НА	
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ТЕАТР ХХ СТ.	50
3.1. Мова та композиція драматичних творів О. Кокошки.....	51
3.2. Перетворення сценічного простору у постановках драм О. Кокошки ..	66
3.3. Роль ілюстрацій, світла і кольору у драмах О. Кокошки.....	74
3.4. Жест, міміка, пантоміма, танець у драмах О. Кокошки.....	81
3.5. Режисерські новації О. Кокошки та їх використання у сучасному процесі	92
Висновки до розділу 3	95
ВИСНОВКИ	97
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ	100
ДОДАТКИ	108

ВСТУП

Обґрунтування вибору теми дослідження. Драматургія О. Кокошки, австрійського письменника, живописця та режисера, стала одним з характерних прикладів розширення можливостей драматургічного мистецтва, тенденції, що особливо яскраво проявила себе на початку ХХ ст. Новаторська роль його драматургії обумовлена тим, що О. Кокошка належав до тієї категорії творчих особистостей, кому однієї сфери мистецтва було недостатньо для самовираження. Його художній дар проявив себе, перш за все, в живопису: він – визнаний автор безлічі живописних робіт, гравюр, літографій, ескізів для театральних постановок, ілюстрацій до книг.

Драматургічна спадщина О. Кокошки практично невідома українським читачам і глядачам. Тим часом його драматургія займає значне місце серед найважливіших явищ мистецтва ХХ ст. Літературна творчість для О. Кокошки – не побічний вид занять мистецтвом, а місце для вкладання його художнього дару, про що свідчить загально визнана значимість його драматичних творів, які є відправною точкою для німецького експресіонізму. Більш того, багато авторитетних дослідників німецького експресіонізму називають О. Кокошку «предтечею німецького експресіоніста театру».

Отже, актуальність теми полягає, перш за все, в тому, що на сьогодні в українському мистецтвознавстві роботи, що досліджують драматургічну творчість О. Кокошки, яка відіграла значну роль для становлення західноєвропейської драми ХХ ст., відсутні.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Магістерське наукове дослідження виконано на кафедрі режисури естради та масових свят відповідно до плану наукових досліджень і плану кафедри Харківської державної академії культури на період 2016-2020 рр., затвердженого на засіданні Вченої ради (протокол №12 від 10.02.2016 р.) складовою теми «Проблема методологічного забезпечення підготовки режисерських кадрів в умовах ВУЗів культури».

Мета і задачі дослідження. Метою даної роботи є визначення місця О. Кокошки як драматурга, режисера та сценографа у європейському театральному процесі ХХ ст.

Реалізація поставленої мети зумовлює необхідність вирішення таких наукових завдань:

- проаналізувати джерельну базу дослідження щодо доробку О. Кокошки як представника європейського експресіонізму;
- визначити методи дослідження творчого доробку О. Кокошки для визначення новацій у його діяльності;
- провести аналіз основних понять та термінів європейського експресіонізму;
- виявити історико-культурні передумови синтезу мистецтв у драматургії О. Кокошки;
- визначити місце О. Кокошки як представника експресіонізму в європейському театрі;
- провести аналіз внеску О. Кокошки у театральний процес у Європі ХХ ст.;
- виявити художню своєрідність драматургії через аналіз поетики драм;
- проаналізувати новації роботи зі сценічним простором у постановках драм О. Кокошки;
- визначити роль ілюстрацій, світла та кольору у драмах О. Кокошки;
- провести аналіз роботи О. Кокошки з жестами, мімікою, пантомімою, танцем у своїх драмах;
- виявити режисерські новації О. Кокошки та проаналізувати їх використання у сучасних театральних практиках.

Об'єкт дослідження – театральний процес у Європі у ХХ сторіччі.

Предмет дослідження – особливості драматургії і театральних постановок О. Кокошки у контексті розвитку європейської драматургії й театру ХХ ст.

Методи дослідження. Методи дослідження визначаються специфікою роботи та базуються на застосуванні комплексу підходів. В дослідженні було використано як загальнонаукові методи, так і спеціальні фахові методи культурологічного та театрознавчого підходів.

У руслі театрознавчого підходу ключовими методами є: аналіз художнього твору на основі тематичного та семантичного аналізу художньо-образної складової вистав, а також виявлення їхніх стилістичних особливостей та аналіз творчості автора-режисера, метод порівняння драматичних творів.

У рамках культурологічного використано такі методи: метод історичної ретроспекції, хронологічний метод, художньо-історичний метод та образно-історичний методи.

До загальнонаукових методів, які використовувалися у цьому дослідженні, увійшли методи аналізу, порівняння, узагальнення, абстрагування.

Наукова новизна дослідження. Як магістерське дослідження, *вперше* проаналізовано творчість О. Кокошки як представника європейського театру ХХ ст.

Удосконалено дослідження синтезу мистецтв у контексті експресіонізму як значного напрямку розвитку мистецтва у європейському театрі ХХ ст.

Одержало подальший розвиток дослідження тенденцій розвитку європейського театру ХХ ст., визначних вистав того часу, європейського театру в історичному контексті загалом.

Практичне значення одержаних результатів полягає в узагальненні й упорядкуванні значного матеріалу щодо європейського театру початку ХХ ст. Отримані результати можна використовувати у процесі підготовки навчальних посібників і методичних розробок для студентів ВНЗ культури та мистецтв в навчальному процесі під час розробки таких навчальних курсів як: «Історія світового театру», «Історія видовищних мистецтв», «Історія мистецтва», «Режисерська діяльність у сучасному театральному мистецтві».

Результати також можуть використовуватися у практичній діяльності, а саме безпосередньо на сценічних майданчиках, у постановці вистав, у різних підходах актора до роботи над роллю та режисера до роботи над виставою, у дискусіях молодих театрознавців у театральних ВНЗ тощо. Тема дослідження перспективна щодо суголосності програм Міністерства культури України, які стосуються здійснення досліджень у сфері театального мистецтва.

Апробація результатів дослідження. Основні положення і висновки магістерської роботи були представлені на засіданнях кафедри режисури і апробовані у вигляді доповіді на всеукраїнській науково-теоретичній конференції молодих учених «Культура та інформаційне суспільство XXI ст.» (ХДАК) 18–19 квітня 2019 року та «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (ХДАК) 21-22 листопада 2019 року.

Публікації. Основні положення та результати дослідження викладено у двох наукових публікаціях, серед них:

1. Оноприйко Ю.О. Творчий внесок О. Кокошки в європейське театральне мистецтво як драматурга, режисера та сценографа / Ю.О. Оноприйко // Культура та інформаційне суспільство XXI ст.: матеріали всеукраїнської науково-теоретичної конференції молодих учених. – Харків, 2019. – с. 201-202.

2. Оноприйко Ю.О. О. Кокошка як драматург, режисер та сценограф у європейському театральному процесі XX ст. / Ю.О. Оноприйко // Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку. Матеріали міжнародної наукової конференції. – Харків, 2019. – с. 197-198.

Структура дослідження зумовлена специфікою об'єкта дослідження, логікою та послідовністю вирішення поставлених завдань і складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел – 90 позицій, зокрема 37 – іноземними мовами. Загальний обсяг – 112 сторінок. Обсяг основного тексту – 99 сторінок.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРИ

1. Арто А. Театр и его двойник. – Спб., М.: Симпозиум, 2000. – 440 с.
2. Алексеев М.П. Теккерей-рисовальщик II Из истории английской литературы. – М., Л.: Гослитиздат, 1960. – с. 419-463.
3. Барт Р. Избранные работы: Семиотика. Поэтика. Сост. Г.К. Косикова. – М.: Прогресс, 1989. – 615 с.
4. Базилевский А. Деформация у эстетике сюрреализма и экспрессионизма // Сюрреализм и авангард. – М.: ГИТИС, 1999. – с. 33-46.
5. Балашова Т. Многоликий авангард // Сюрреализм и авангард. – М.: ГИТИС, 1999. – с. 22-32.
6. Батракова С.Л. Язык живописи авангарда и миф // Западное искусство. XX век. Проблемы развития западного искусства XX века. – СПб.: Наука, 2001. – с. 5-21.
7. Бачелис Т.И. Пространственное мышление в театре XX века // На грани тысячелетий. Мир и человек в искусстве XX века. – М.: Наука, 1994. – с. 90-140.
8. Бобринская Е. Слово и изображение у Е. Гуро и А. Крученых // Поэзия и живопись. – М.: Языки русской культуры, 2000. – с. 309-321.
9. Вальцель О. Импрессионизм и экспрессионизм. – Петербург: Academia, 1922. – 94 с.
10. Вейнинггер О. Пол и характер. Принципиальное исследование. – М.:Терра, 1999. 461 с.
11. Ведекинд Ф. Собрание сочинений у двух томах. Т. 1. Пьесы. – М., СПб.:Панъ, 1907. – 270 с.
12. Выготский Л. Психология искусства. – М.: Искусство, 1986. – 572 с.
13. Галеев Б. – М. Содружество чувств и синтез искусств. – М.: Знание, 1982. – 63 с.

14. Гвоздев А.А. Западноевропейский театр на рубеже XIX и XX столетий. – Л., М.: Искусство. 1939. – 378 с.
15. Гофмансталь Г.Ф. Избранное: Драммы. Проза. Стихотворения. Сост. Ю. Архипова. – М.: Искусство, 1995. – 846 с.
16. Гюбнер Ф. – М. Экспрессионизм в Германии // Экспрессионизм. Сб. статей. Под ред. Е.М. Браудо, Н. Э. Радлова. – М., Петроград: Государственное издательство, 1923. – с. 49-68.
17. Дидро Д. О пантомиме // Дидро Д. Избранные произведения. – М., Л.: Гослитиздат, 1951. – с. 219-224.
18. Дорошевич А. Традиции экспрессионизма в «театре абсурда» и «театре жестокости» // Современный зарубежный театр. – М.: Наука, 1969. – с. 121-171.
19. Жарри А. Король Убю и другие произведения. – М.: ВСП-пресс, 2002. – 602 с.
20. Захер-Мазох Л.ф. Венера у мехах. – М. .: Республика, 1993. – 367 с.
21. Затонский Д.В. Австрийская литература в XX столетии. – М.: Художественная литература, 1985. – 444 с.
22. Ибсен Г. Собрание сочинений у четырех томах. Ред. и вступ. статья В. Г. Адмони. Т. 3. – М.: Искусство, 1957. – 427 с. Избранное. – М.: Старт, 1994. – 541 с.
23. Кандинский В. О духовном в искусстве. СПб.: Архимед, 1992. – 109 с.
24. Копелев Л. Драматургия немецкого экспрессионизма // Экспрессионизм. Живопись. Графика. Музыка. Киноискусство. – М.: Наука, 1966. – с. 36-84.
25. Лессинг Г. Лаокоон, или о границах живописи и поэзии. – М.: Гослитиздат, 1957. – 519 с.

26. Лосева О.В. Музыка и глаз. О роли зрительного фактора у музыке XX века // На грани тысячелетий. Мир и человек у искусстве XX века. – М.: Наука, 1994. – с. 140-157.
27. Мартынова О.С. Август Стриндберг и драма немецкого экспрессионизма. Автореф. дисс. канд. филолог. наук. – М., 1995. – 21 с.
28. Мелетинский Е.М. Поэтика мифа. – М.: Языки русской культуры, 1995. – 406 с.
29. Мостепаненко Е. И. Свет у театре, архитектуре, живописи как носитель эстетической информации. – М.: Искусство, 1987. – 108 с.
30. Мурина Е. Б. Проблема синтеза пространственных искусств. Очерки теории Gesamtkunstwerk. – М.: Искусство, 1982. – 192 с.
31. Павлова Н.С. Экспрессионизм // История немецкой литературы у 5 томах. Т.4: 1848-1918. – М.: Наука, 1968. – с. 536-565.
32. Петров В.В. Действенный анализ архитектоники пьесы как способ трансформации литературного произведения у спектакль // Проблема художественного языка. Самара: СаГа, 1996. – с. 183-189.
33. Пестова Н.В. Лирика немецкого экспрессионизма: профили чужести. – Екатеринбург: Уральский государственный университет, 1999. – 463 с.
34. Психология цвета. – М.: РЕФЛ-бук, 1996. – 396 с.
35. Раппопорт Н.А. Проблема театрального гротеска и драматургия Альфреда Жарри. Автореферат дисс. канд. филолог, наук. – М., 1993. – 22 с.
36. Ришар Л. Экспрессионизм как художественное направление // Энциклопедия экспрессионизма. Под ред. Л. Ришара. – М.: Республика, 2003. – с. 5-25.
37. Ришар Л. Словарь // Энциклопедия экспрессионизма. Под ред. Л. Ришара. – М.: Республика, 2003. – с. 385-389.
38. Семенова Т.В. Экспрессионизм и современное искусство авангарда. – М.: Знание, 1983. – 63 с.

39. Стерноу С.А. Арт Нуво. Дух прекрасной эпохи. – Минск: Белфакс, 1997. – 186 с.
40. Стриндберг А. Игра снов: Избранное. – М.: Старт, 1994. – 541 с.
41. Уайльд О. Избранные произведения у двух томах. Т.1. – М.: Республика, 1995. – 557 с.
42. Французский символизм. Драматургия и театр. Пьесы. Статьи. Воспоминания. Письма. – СПб.: Гиперион, 2000. – 166 с.
43. Фрейд З. Художник и фантазирование. Сост. и ред. Р.Ф. Додельцева. – М.: Республика, 1995. – 400 с.
44. Хализев В. Е Драма как род литературы. – М.: Издательство МГЦ, 1986. – 259 с.
45. Хализев В. Е. Драма как явление искусства. – М.: Искусство, 1970. – 240 с.
46. Шкунаева И.Д. Бельгийская драма от Метерлинка до наших дней. – М.: Искусство, 1973. – 447 с.
47. Шопенгауэр А. Избранные произведения. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1997. – 542 с.
48. Шорске К.Э. Вена на рубеже веков. Политика и культура. СПб.: Издательство им. И.Н. Новикова, 2001. – 512 с.
49. Штеффанс В. Драматургия // Энциклопедия экспрессионизма. Под. ред. Л. Ришара. – М.: Республика. 2003. – с. 223-263.
50. Ханютин А. Предкинематографические зрелища у их исторической связях с литературой // Экранные искусства и литература. Немое кино. Сб.статей под ред. Зоркой Н.М. – М.: Наука, 1991.
51. Юнг К.Г. Один современный миф. – М.: Наука, 1994. – 94 с.
52. Юнг К.Г. Психология бессознательного. – М.: АСТ, 1996. – 387 с.
53. Юнг К.Г. Аналитическая психология / Пер. и ред. У.У. Зеленского. – СПб.: Палантир, 1994. – 112 с.

54. Aubin D. Das Problem der Doppelbegabung. Studien zur wechselseitigen Beeinflussung von Dichtung und bildender Kunst. Diss., Wien, 1950. – 186 s.
55. „Alles OK“. Der Maler und Schriftsteller Oskar Kokoschka. Zeichnungen, Druckgraphik, Bucher 1906-1976. – Bad URLach, 1994.
56. Allende J. Gesamtkunstwerk - von Wagners Musikdramen zu Schreyers Bühnenrevolution II Gesamtkunstwerk. Zwischen Synästhesie und Mythos. Hg. v. Hans Gunther. Bielefeld, 1994. – s.175-188.
57. Bab J. Kritik der Bühne. Versuch zur systematischen Dramaturgie. Berlin: Osterheld, 1908. – 186 s.
58. Bablet D. Der Anteil des Malers II Die Maler und das Theater im 20. Jahrhundert. Frankfurt/M.: Metzler, 1986. – s.13-19.
59. Bachofen J. J. Das Mutterrecht. Eine Untersuchung über die Gynäiokratie der alten Welt nach ihrer religiösen und rechtlichen Natur. Frankfurt/M.: Suhrkamp, 1980. – 461 s.
60. Banfer C Bild und Wort im illustrativen Schaffen der letzten hundert Jahre. Diss. Wien, 1956. – 191 s.
61. Baier J.-A. Raumrichtungen und räumliche Verhältnisse im Theater hinsichtlich ihrer emotionalen Beeinflussung auf dem Zuschauer. Diss., München, 1979. – 145 s.
62. Ball H. Die Flucht aus der Zeit. München: Kosel&Pustet, 1931. – 330 s.
63. Bayerdorfer H.-P. Dramatik des Expressionismus II Naturalismus. Fin de siècle. Expressionismus. 1890-1918. Hg. v. Y.-G. Mix. München: Francke, 1980. – s.537-554.
64. Brauer Chr. Liebe ist Mord. Zu Walter Hasenclevers produktiver Kokoschka-Rezeption II Magazin für Kultur und Politik. 3. Jg., N.4, 1989. s.27-51.
65. Denkler H. Die Druckfassungen der Dramen Oskar Kokoschkas. Ein Beitrag zur philologischen Erschließung der expressionistischen Dramatik II

Deutsche Vierteljahresschrift für Literaturwissenschaft und Geistesgeschichte. Jg. 40, 1966. – s.90-108.

66. Faust W.M. Bilder werden Worte. Zum Verhältnis von bildender Kunst und Literatur. Vom Kubismus bis zur Gegenwart. Köln, 1987. – 200 s.

67. Fischer W.G. Oskar Kokoschka als Seher des Untergangs oder die Bühne des Verwesens II Alte und moderne Kunst. 1982, Nr.182. – s.1-13.

68. Fischer-Lichte E. Kurze Geschichte des deutschen Theaters. Tübingen: Franke, 1993.- 540 s.

69. Fontana O. Die Paul-Claudel-Aufführungen in Wien II Maske und Kothurn, Vierteljahresschrift der Theaterwissenschaft. Jg. 6, 1960. s.297-314.

70. Frink G. Zur Geschlechterbeziehung in Kokoschkas Einakter „Morder Hoffnung der Frauen" II Schrift der Flammen. Opfermythen und Weiblichkeitsentwürfe im 20. Jahrhundert. Hg. v. G. Kohn-Wachter. Berlin, 1991. – s.96-111. Fuhrmann M. Christa Wolf über „Penthesilea" / Kleist – Jahrbuch, Hg. v. H. J. Kreuzer. Berlin, 1986. – s.81-101.

71. Garten H. Hofmannsthals und Hauptmanns „Elektra" II Untersuchungen zur Literatur als Geschichte. Festschrift für Benno von Wiese. Hg. v. V. J. Gunther. Berlin: E. Schmidt, 1973. – s.418-430

72. Glaser H.A. Arthur Schnitzler und Frank Wedekind. Der doppelköpfige Sexus II Wollustige Fantasien. Sexualästhetik der Literatur. Hg. v. H. A. Glaser, München, 1984. – s.148-185.

73. Gorsen P. Alma Mahler, Oskar Kokoschka und die Puppe II Expressionismus in Österreich: die Literatur und die Künste. Hg. v. K. Amann. Wien, Köln: Bohlau, 1994. – s.149-158.

74. Hoffman E. Kokoschka - ein später Symbolist II Oskar Kokoschka: Symposium. Hg. v. Hochschule für angewandte Kunst in Wien. Wien, Salzburg, 1986. – s.72-81.

75. Hiirlimann M. Die entfesselte Phantasie - Kokoschka als Bühnenbildner II Oskar Kokoschka. Welt-Theater. Bühnenbilder und Illustrationen 1906-1975. Salzburg, Hamburg, 1986. – s.17.

76. Hofmannsthal H. v. Szenische Vorschriften zu „Elektra“ II Hofmannsthal H. v. Elektra. Stuttgart: Reclam, 2001. s.2-9.
77. Hofmannsthal H. v. Reden und Aufsätze I. 1891-1913 II Hofmannsthal H. v. Gesammelte Werke. Frankfurt/M.: Fischer, 1979. – 688 s.
78. Heym G. Gedichte. Leipzig: Reclam, 1968. – 123 s.
79. Kerr A. Oskar Kokoschka II Kerr A. Essays. Theater. Film. Hg. v. H. Haarmann. Berlin, 1991.-480 s.
80. Kokoschka O. Das schriftliche Werk. 3 Bde. Hamburg: Hans Christians Verlag. Bd. 1: Dichtungen und Dramen. 1973. – 276 S Bd. 2: Erzählungen. 1974. – 395 s.Bd. 3: Aufsätze, Vorträge, Essays zur Kunst. 1975. – 351 s.
81. Kokoschka O. Schriften 1907 - 1955. Hg. v. H. M. Wingler. München: Langen, 1956. – 484 s.
82. Kokoschka O. Briefe 1905-1919// Kokoschka O. Briefe. Hg. v. Olda Kokoschka und Heinz Spielmann. 2 Bde., Bd. 1. Düsseldorf: Claassen, 1984. – 398 s.
83. Kokoschka O. Mein Leben. Vorwort und dokumentarische Mitarbeit von R. Netzer. München: Bruckmann, 1971. – 339 s.
84. Mahler-Werfel A. Mein Leben. München: Fischer, 1960. – 375 s.
85. Resting M. Vermessung des Labyrinths. Studien zur modernen Ästhetik. Frankfurt/M.: Fischer, 1965. – 181 s.
86. Schwippl-Seitz R. Der Wortgebrauch im Expressionismus. Dargestellt an den Dramen von fünf Hauptvertretern (Goring, Hasenclever, Kokoschka, Sorge, von Unruh), Diss., München, 1982. – 433 s./Maschinschr./
87. Siecle II Fin de Siecle. Zur Literatur und Kunst der Jahrhundertwende. Hg. v. R. Bauer. Frankfurt-M., 1977. – s.442-464.
88. Spielmann H. Oskar Kokoschka und die Musik. Mit Texten des Künstlers. Schleswig: Verlag d. Schleswig-Holsteinischen Landesmuseums, 1956. – 152 s.
89. Szondi P. Theorie des modernen Dramas. Frankfurt/ M.: Suhrkamp, 1965. – 169 s.

90. Werkner P. Kokoschkas frühe Gebärdensprache und ihre Verwurzelung im Tanz II Oskar Kokoschka: Symposium. Hg. v. Hochschule für angewandte Kunst in Wien. Wien, Salzburg. 1986. – s.82-99.

ДОДАТКИ

Додаток А

Афіша та ілюстрації до вистави «Вбивця – надія жінок» О. Кокошки



Рис. А.1. Афіша вистави «Вбивця – надія жінок»



Рис. А.2. Ілюстрація до вистави «Вбивця – надія жінок» О. Кокошки



Рис. А.3. Ілюстрація до вистави «Вбивця – надія жінок» О. Кокошки



Рис. А.4. Ілюстрація до вистави «Вбивця – надія жінок» О. Кокошки

Фотографії вистави «Сфінкс та солом'яна людина» О. Кокошки



Рис. Б.1. Фотографія вистави «Сфінкс та солом'яна людина»



Рис. Б.2. Фотографія ляльки Аніме з вистави «Сфінкс та солом'яна людина» у Віденському музеї мистецтва

Афіша та фотографія сучасної вистави до сучасної вистави «Вбивця – надія жінок» О. Кокошки у канадському театрі



Рис. В.1. Афіша вистави «Вбивця – надія жінок»



Рис. В.2. Фотографія вистави «Вбивця – надія жінок»